

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši št. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Ciril Mohor. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsako soboto
ob enajstih dopoldne

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za pet-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvo pa dopisi in novice. — Dopisi naj se ne izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Mala trgovina.

Gospodarska kriza, ki traja že nad dve leti pri nas na Kranjskem, povzročena deloma vsled slabih letin, deloma vsled občutne denarne druginje in deloma tudi vsled polomov pri nekaterih liberalnih gospodarskih zavodih, je občutno zadelo zlasti malega trgovca v mestih in na deželi.

Ako poslušamo malega trgovca v mestu ali na deželi, nam bo tožil, da tako slabih let, kot sta zadnji dve, že dolgo ne pomni. Ako kmet nima denarja, ga tudi trgovec ne more imeti. Ta stara resnica, o kateri pa liberalci nočejo ničesar slišati, se posebno letošnje leto uresničuje nad našimi trgovci. Splošna druginja, posebno pa druginja denarja, povzroča, da se more z malimi kapitali razpolagajoči trgovec le omejeno gibati pri svojem delu. Vsemu temu se je pridružilo še to, da je kredit, ki ga je prej kranjski trgovec v obilni meri užival, vsled gori omenjenih polomov od strani velikih trgovcev in tovarnarjev do skrajnosti omejen. To so morali britko občutiti zlasti tisti, ki so v daljšem ali bližnjem sorodstvu s katerim izmed propalih liberalnih zavodov. Ta bič tepe sedaj v prvi vrsti liberalce same in škoduje ugledu vse trgovine na Kranjskem. Zato se ne smemo prav nič čuditi, da je število glasov pri zadnjih volitvah za trgovsko in obrtno zbornico na strani S. L. S. tako narastlo. Deloma vpogled v smoteno delo S. L. S., deloma pa jeza do ljudi, ki so imeli vedno polna usta ljubezni do trgovcev, storili pa niso ničesar, je pomnožilo število volivcev na strani S. L. S. To število bi bilo pa še izdatno večje, zlasti v mali trgovini, ako bi ne bilo toliko malih trgovcev gospodarsko odvisnih od veletrgovcev po mestih. Saj vemo, da dandanes mali trgovec na deželi ni družega, kot najemnik veletrgovca, od katerega dobiva blago. Ta veletrgovec pa, v večini gospodarsko liberalno vzgojen, ni pokazal še nikdar niti trohice srca za malega trgovca. Kako ga izkuša na-

praviti na vse strani odvisnega, priča na Kranjskem slučaj podkartela za dobivanje sladkorja. Kakor je bil svoječasno naš kmet politično in gospodarsko odvisen od liberalnih oderuhov, tako je dandanes mali trgovec gospodarsko in premnogokrat tudi politično odvisen od liberalnih veletrgovcev.

Mi nismo sovražniki trgovine, tudi biti ne moremo in ne smemo, ker bi bili s tem sami svoji sovražniki. Da pa se ni na naši strani toliko storilo za trgovino, kot bi se bilo moralo storiti, je vzrok v tem, da so liberalci vedno v zakup jemali skrb, delo in ljubezen do trgovstva, seveda samo v besedah.

Trgovstvo jim je verjelo, stalo zvesto v prvih bojnih vrstah za liberalizem na Kranjskem in se odtuževalo S. L. S. Zadnji časi pa so pokazali, da je bila liberalna skrb in ljubezen prevara, in zato so jeli tudi trgovci zapuščati raztrgano taborišče liberalizma.

Ko je prišla v deželi na krmilo S. L. S., se je resno takoj oprijela dela za obrt in trgovino. V svrhu pospeševanja obrti je stranka določila visok kredit in ustanovila obrtno-pospeševalni urad. V svrhu koristi trgovstva pa je ustanovila prepotrebno trgovsko šolo. Sedaj bi bilo treba še eno storiti, da se gospodarsko pomore zlasti malim obrtnikom in malim trgovcem. Naše hranilnice in posojilnice po deželi niso namenjene obrtnikom in trgovcem, temveč kmetovavcem. Večinoma ne morejo poslovati z menicami, kar je pa za obrtnika in trgovca najbolj prikladno. Zato moramo vpeljati pri naših hranilnicah po mestih izdatnejše podpiranje obrtnikov in malih trgovcev s tem, da se jim preskrbuje cenen, v kratkem času vračljiv menični kredit. Seveda bi se moral sorazmerno temu urediti v Ljubljani kak naš denarni zavod kot centrala za obrtniški in trgovski kredit. Liberalci imajo veliko število takih denarnih zavodov. Zakaj pri nas ne? S tem podpremo gospodarsko obrtnike in trgovce in jih na-

pravimo neodvisne od veletrgovcev, iz slabo plačanih najemnikov samostojne gospodarje. Postati samostojen in neodvisen je cilj vsakega gospodarja. Ta cilj doseči, je želja našega malega trgovca, katerega bo odslej slovensko kmečko ljudstvo z večjim zaupanjem podpiralo, ker stoji v večini v tistem taboru, kot kmečko ljudstvo. Stranka sama bo pa morala storiti vse, da se cilj malega našega trgovca čim preje uresniči.

Zvestoba za zvestobo!

O novi gorenjski železnici.

(Konec.)

Ako presojamo načrt Polzela—Opčina—Trst ali Goriško z ozirom na vojaški pomen, pa moram, gospodje, odkritosrčno priznati, da se jako nerad spuščam v razpravljanje vojaške vrednosti proge, ker sem na tem polju vendarle lajik. Kompetentni faktorji na Dunaju izreko o tem, ko dobe ta načrt v roke, in upam, da ga bodo dobili, najboljšo in najbolj pravo sodbo. Vendar si dovolim v vojaškem oziru glede tega — in upam, da z menoj soglašajo visoka zbornica — izreči nastopno:

Naš premilostni vladar čuti enoinisto z vsemi svojimi narodi in pristrčno želi ter si pošteno prizadeva, državi ohraniti blagoslov miru. Ali ravno tako sta cesar in država edina v trdni volji, ako bi bilo treba, čuvati last in meje države proti vsakemu! To varstvo je v rokah naše vojaške brambe — naše armade. Narodi vse države veliko žrtvujejo za to, da bi bila naša vojska pripravljena za brambo, zato ji je pa tudi treba dati na razpolago tista sredstva, ki ji omogočijo priti o pravem času na mesto, kjer je treba udariti. Koliko vojske bi bilo treba, ako bi nastopil tak moment, spraviti proti jugu, to se seveda s številkami ne da povedati. Na vsak način bodo pa imele železnice v tem slučaju izvršiti velikansko delo. In zdaj nastane vprašanje, ali sta dosedanji

PODLISTEK.

Fr. Ka. Steršaj:

Drvar.

Črtica z bohinjskih gorah.

Sneg se je tajal po gorah. In polzele so vodene solzice po skalovju, gromeli so plazovi po robih in naraščali so gorski potoki.

Gori na Pokluki pa je zavladovalo v gozdu novo življenje. Drobil je gorski škinkovec in senice so glasno crikale povsod naokolu. Višje gori v nizkem ruševju pa se je oglašal rano v jutro ruševca in peval pesem, polno ognja in strasti. Škarjasti rep se mu je krivil in raztegoval in drsele so peroti po zmrzlem snegu. Njegov glas pa je vzbujal v srcih lovcem hrepenenje, da bi pograbili za puško, podrli strastnega pevca in si klobuk okrasili z škarjastim krivcem. Doli pa bi to ali ono deklo začudeno pogledalo lepo pero — in lice bi ji zardelo, srce bi nemirno poskočilo in vžgala bi se ljubezen do drznega lovca...

Ej, da! Težko se je vzdržati tedaj doma pod streho, med tem ko poje po gorah divji petelin...

Tako si je mislil tudi Brnjekov Bavant, ki je pozimi stanoval v mali bajti zunaj vasi, po letu pa danzadnem preživel na Pokluki in drvaril. Bil je velike postave, širokopleč, črnega zagorelega napoldivjega in obraslega obraza. Mračno in srdito so zrle oči izpod velikih obrvi. Kdor

bi ga videl, bi mu prisodil kakih petintrideset — v resnici pa mu je lezel že peti križ na rameni. V fantovskih letih znan pretepač in razuzdanec, pred katerim ni bila varna nobena ženska, poleg tega pa strasten divji lovec. Že parkrat je sedel v zidovju, a strasti do lova mu tudi mrzla ječa ni mogla ohladiti. Seveda ga tudi za drvarja niso kaj radi vzeli zaradi tega, a ker je delavcev primanjkovalo, jim je prišel prav.

V bajti gori na Pokluki je stanoval sam, kadar je drvaril. Tovarši so stanovali na Rudnem polju prav blizu lovske hiše. Bavantu pa to ni dišalo, zato jo je potegnil gori višje in samoval. Prič svojih zasebnih opravkov ni hotel imeti...

Rano zjutraj je vstajal, zadnji čas še pred dnevom. Ej, dobro je vedel, zakaj! Sedel je na brunu pred bajto, zavil v raztrgano suknjo, pa poslušal naokolu, kje se oglašajo ruševci. Vsak glasek, ki se je čul iz gozda, je slišal in prisluškoval, odkod prihaja. In ko je zapel gori na Avšah rdečerožnati pevec, kako ga je dvignilo, kako je poslušal, kako so mu žarele oči in kako so se mu dvigale prsi!...

Res, težko je tedaj, premagati se!... Bavant pa se je premagal. Prav dobro je vedel, da ni sam, ki poslušajo to petje. Tam z Rudnega polja je jutro za jutrom prihajal gozdni čuvaj Poljšak, mož, zvest v službi, čuječ, drzen in nevaren divjim lovcem. Tiho, skoro brezslušno, je čuval kri orepe pevce... Pa pride ura, in ko jo pričaka Poljšak! —

Pesti so se navadno stisnile Bavantu ob misli na Poljšaka. Da, ta ima precej dolg račun že z njim. V jeseni je streljal že tretjič s kroglo za njim. Prav čutil jo je, kako je brenčala mimo ušes zadnje jeseni, ko je prihajal z Olševnikov, obložen z divjim kozlom. Nič bi ne dejal, ko bi bil ustrelil kozla v njegovem okraju, vrag, naj bi streljal — tako pa — vrne mu! Zob za zob!... Poleg tega je ta pro... Poljšak neprestano stikal okoli njegove bajte, da bi kaj izvohal. O, ko bi imel nos, kakor njegovo kuže, natančen in občutljiv, ga ne dobi. Ne, pa ne! Pač pa mu posveti sam, tako mu posveti, da se bo spominjal ves svoj živ dan. Že pride hip, že pride ura, ko bode obracunila — a tedaj, Poljšak, boj se, ne bo lahak ta obracun!

* * *

Bavant je sedel sam v koči. Ogenj na tleh je že pojmal. Tuintam je švignil ognjeni jezik po ogorku, za hip razsvetlil kočjo, pa zopet pojenjal. In vselej, kadar je zaplapolal, je razsvetlil resno obličje drvarju, ki je sedel ob strani, naslonjen na komolca, in razmišljal. Pa niso bile prav prijetne misli, ki so se mu vrstile v glavi. Resni, skoro otožni izraz na obrazu je pričal o tem! —

Ej, drvar Bavant je imel že dokaj bridkih ur v svojem življenju. Včasih jih je pozabljal, izkušal ugonobiti, pa so le prišle v resnih trenutkih zopet s podvojeno silo nazaj. Mnogo, mnogo je že izkusil in veliko prestal. Veselega ne obilo, pač

železnici, južna kakor državna, zmožni izvršiti to nalogo in če imata potrebno varnost obrata? Južna železnica je pač dvotirna in zmore tedaj veliko. Glede varnosti obrata pa se mi ne bo oporekalo, če opozorim na nekatere „črne točke“ na južni železnici, zlasti na črti Zidani Most—Zagorje in Borovnica—Logatec.

Državna železnica ima le en tir in tedaj nekako polovičarsko vrednost. Pri presoji obratne varnosti te železnice naj opozorim le, kako je ista speljana skozi Soško dolino, da je namreč tu na nekaterih točkah proga oddaljena od italijanske meje le 4 $\frac{1}{2}$ km. Več mi ni treba reči in le še to pristavim, da je dolžnost države, pravočasno poskrbeti, da ima v danem slučaju naša vojska potrebna sredstva, priti na mesto.

V seji dne 1. februarja 1910 sta gg. deželni glavar dr. Šusteršič in prevzvišenost baron Schwegel govorila k dotičnemu nujnemu predlogu in soglasno povdarjala, da je neobhodno potrebno, da se izdelajo pozitivni projekti, kajti izdelan projekt zasigura najpoprej uspeh na kompetentnih centralnih mestih na Dunaju. Te vzajemne izjave so mi dale povod, da sem se lahkega srca odločil priporočati nujnost predloga za omenjeni železniški načrt. Del načrta Polzela—Kamnik je že izgotovljen. Vse to je že rešeno, treba le še zagurati zgradbo, tedaj dobiti potrebne milijone in to nam bodo naši spoštovani gg. poslanci, ako imajo resno voljo, tudi še dosegli na Dunaju. (Veslost.) Kar se tiče drugega dela tretje železniške zveze s Trstom, ne zahtevamo danes nič drugega, kot da se začne s predeli in s študijem ter da se revidira „loški načrt“. Da bi se ta del železnice zgradil že letos ali prihodnje leto, na to ne mislim, naj sem še tako velik optimist. Bojim se, da nam bo zato treba čakati še leta in leta, znabiti pa sčasoma vendar pridemo do tega, upajmo, da ne bo trajalo zopet 50 let. (Veslost.) Vredno je truda, da se ta načrt študira in zato naj železniško ministrstvo, tedaj država in dežela in interesentje skupno po svojih močeh k temu pomorejo, da se izdelajo oni deli načrta, katerih še manjka, namreč Kamnik—Kranj—Škofja Loka ter od Senožeč do Opčine. Glede tega dela imam neko poročilo, katero mi je podal neki naš g. tovariš. V goriškem deželnem zboru se je namreč izrekla želja, da naj se na to dela, da se napravi železniška zveza med Štanjelom in Divačo, oziroma Puljem. V mojem načrtu je to vsaj deloma že preskrbljeno, kajti misli se na drugo krilo, ki se odcepi za Senožečami in vodi na Štanjel, ker je ta zveza tudi v vojaškem oziru velikega pomena. Strinjajo se tedaj mnenja goriškega deželnega zbora popolnoma z našim načrtom. Ako imam pred očmi ta načrt, po katerem bi držala železnica, kakor hrbtenica z Gorenjskega v smeri proti jugu, prihajam z ozirom na povzdigo naših komunikacijskih sredstev k temu-le rezultatu: V Kamniku imamo zvezo

da gorja, trpljenja in nadloge. Največkrat pa po svoji krivdi. Celih sedem let je predsedel v ječi zaradi nekega lovca, ki so ga našli ubitega v Krmu. Njega so dolžili, tam je bil tisti dan, lovil je — da ga je ubil, bi mu ne bili dokazali, ako bi ga ne bil izdal prijatelj. On sam je molčal takrat, ni povedal imena pomogača — ta pa ga je izdal. Sicer pa je zaslužil več, če se gre po pameti. Zob za zob — pravijo! A on ga ni nameraval ustreliti. Meril je le približno, samo za strah — pa ga je ustrelil.

Nemirno se je drvar premaknil in podrezal v žrjavico kot bi si hotel pregnati težke misli. Potegnil je iz čutarice žganje, da bi se napil in vtopil te strašne misli — pa so se mu le z novo silo vračale. Vedno in vedno! Zleknil se je na mahovo posteljo, zakril ogenj in zatislil oči, da bi pregnal te spomine, pa so le prihajali. — Nekaj časa si je zatiskal s silo oči, da bi zaspal in se je premetaval po ležišču semintja — pa ni mogel zaspati. Zakaj neki ne? — Kaj je to? Naenkraj je vstal naglo in razburjeno. Vrgel je odejo raz sebe in planil pokoncu. — Saj je danes ravno deset let. — Moj Bog! — Vzdihi je globoko in se zgrabil za glavo. Obletnica! —

Ljubo Mrak:

Moji obiskovavci.

Velika in prostorna je bila soba, v katero so prihajali. Ob stenah so stale visoke omare in v

z Ljubljano, v Kranju zvezo z Gorenjsko in Koroško, od Žirov, kjer je v vojaškem oziru tudi zelo važna točka, je pot skozi dolino Idrijce na Sv. Lucijo (okoli 45 km), Črni vrh je le 16 km od Ajdovščine oddaljen. Če pridemo v Hotederšico, se nam nehote nudi vprašanje, ako bi se zgradila ta železnica, ali bi tu ne kazalo priklopiti črte Ljubljana—Vrhnika. To bi ne bilo popolnoma nemogoče, pač pa velikega pomena. Pri Divači bi bila sama od sebe podana zveza z južno železnico in tu se zedinimo, kakor sem omenil, z načrtom goriškega deželnega zbora. Tako menim, da sem v kratkih obrisih, četudi nekoliko nejasno, ker sem moral svoja izvajanja bolj okrajšati, kakor sem prvotno mislil, podal vidike, s katerih naj se presoja ta železniški načrt. Povedal sem tudi nekatere točke, na katere se upira trditev, da bi temu načrtu ne nasprotovale prevelike težkoče. Pač je mogoče, da bi zgradba železnice od Žirov pa čez razvodje pri Veharšah in Hrušici na Razdrto zadela na nekatere težave, vendar moramo imeti pred očmi, da sta Trst in Goriško v topografičnem oziru obdana kakor z visokim napisom, da pa moramo prodreti skozi ta nasip, ako hočemo priti na naše morsko obrežje. Najugodnejša črta je ta, katero sem si izbral, in menim, da sem v tem spoštovane gospode vsaj deloma prepričan. Ta železniška zveza ni slaba in bo, ako se visoki deželni zbor zanjo zavzame, deželi prinašala blagoslov in korist. O tem sem ravnotako gotovo prepričan, kakor o dejstvu, da bode pomen te železnice segel čez interese naše dežele, da se bode dotikal interesov države in interesov vse monarhije.

V tem smislu sta govorila velespoštovana gospoda dr. Šusteršič in baron Schwegel v seji dne 1. februarja 1910 in visoka zbornica je s soglasnim sprejetjem takratni nujni predlog potrdila, naj nastopi tedaj tudi z vso odločnostjo za zgradbo tretje železniške zveze med središčem države in našim morskim obrežjem. (Splošno odobravanje cele zbornice. Govorniku čestitajo.)

Iz rdečega tabora.

Naši rdeči bratci pa znajo! Ves svet je pretresla strašna novica, da je 21 letni zidar, Dalba po imenu, v Rimu streljal z revolverjem na laškega kralja in na kraljico Jeleno in ju hotel umoriti. Mladi Dalba je pridno prebiral anarhistične in socijalno-demokratske časopise in bil strasten sovražnik cerkvene in svetne oblasti. Ko so ga aretirali, je klical: „Živela anarhija!“ Vsi svetovni časopisi se zgražajo nad tem satanskim zločinom. Tudi socijalno-demokratsko časopisje ga mora radi lepšega obsojati. Toda Dalba je pohajal v rdečo šolo in v tej pogubne nauke srkal v se, pa sedaj ga smatrajo za duševno manj vrednega človeka. Čudno, da iz socijalističnih šol prihajajo razni Njeguši, Dalbe, torej ljudje, ki so

njih težke zemljiške knjige, popisane z dolgovi. Prihajali so vsak dan od 11. do 12. ure dopoldne poverjevat razne listine.

V začetku sem se hudoval nad temi obiskovavci, ker so me motili v moji skromni vlogi pisarniškega oficijanta. Pozneje sem se jih privadil.

Prišel sem študirati mimogrede posameznike. Ugibal sem že po trkanju na vrata, kdo prihaja. Kmalu sem vedel, kdaj bo vstopila fina dama, ali kmečko dekle, aristokrat, ali preprost rokodelc. Njih želje sem jel ugibati že tudi po obrazih. Ta z otožnim obrazom bo podpisal zadolžnico. Oni smešni debeluh je prodal kos zemlje in zdaj bo podpisal kupno pogodbo. In spet tretji je kupil košček sveta za drag denar. Ta bo kak rokodelc. Mlad je še, pogum mu žari iz oči in moč čuti v sebi. Pri vratih stoji zardelo dekle. Boječ me gleda Njegova nevesta bo! Hišo bodeta zidala na zelenem travniku, okrog bodeta naredila mal sadovnjak. On bo čevljaril in kmetoval, ona pa gospodinjila.

Najbolj me je zanimal med temi obiskovavci kmet Matija. Večkrat je prišel. Vstopil je širokih korakov, že od daleč molil dolžno pismo. Nos je imel rdeč, lica zabuhla in dišal je po žganju.

Pisal se je za Klepača. Veliko dolga je imel na svojem posestvu, vendar ga je še vedno množil. Ko je prišel zadnjikrat, je imel glavo v rdeči obvezi.

Ker sva si bila precej znana, sem ga vprašal, kaj se mu je zgodilo. Osramočen je stal pred

duševno malo vredni! Kakšni morajo biti šele učitelji v teh šolah! — Socijalni demokrat Moric Javec, ki je bil nastavljen kot tajnik pri okrajni blagajni v Kimpolungu, je minole dni pobegnil. Dokazalo se je, da je pustil dolga 15.000 kron in da tudi v blagajni ni vse v redu. Judje, ki so veliki in zvesti prijatelji rdečkarjev, zakrivajo goljufa. — Socijalno-demokratska „Zarja“ je z vidnim veseljem svojim bravcem prinašala vesti o čenstohovskem zločinu, ki ga je zakrivil menih Mačoh. Vso krivdo je hotela zvaliti na cerkev in njene služabnike. Sedaj pa se je dokazalo, da je bil Mačoh špijon ruske tajne policije, ki je hotela sloveči poljski samostan uničiti. Obsojeni Mačoh je delal s pomočjo policije. Dotičnega, ki je to skrivnost izdal, so pa zaprli. Radovedni smo, če bo „Zarja“ to resnico tudi povedala svojim bravcem. Zelo dvomimo, ker poštenosti pri rdečem časopisju zastoj iščemo. — Sledečo notico so priobčili razni časopisi zadnji teden. Iz nje poznamo, kako zlobno in grdo je socijalistično časopisje. Naj sledi tu:

„Rdeča „Zarja“ se je 26. februarja zgražala, ker verni katoliški kristjani ob nekaterih praznikih ne bodo smrtno grešili, če pojdejo namesto k sv. maši na delo. Zgražalo se je to glasilo judovske predstraže in psovalo papeža in škofe, češ, da delavcu ne privoščijo počitka. Preteklo soboto pa ta „Zarja“ priobčuje tarif frzaških zidarjev, ki poznajo v celem letu le 4 praznike, in sicer: Velika noč, Božič, Novo leto in Prvi maj. To dejstvo prav posebno dobro osvetljuje rovanje in kričanje socijalnih demokratov zoper odpravo praznikov. Socijalni demokratje se pritožujejo zaradi skrčenja števila praznikov, sami pa niti teh ne drže, ki so še v cerkvi v navadi. Socijalni demokratje ne poznajo ne petka, ne svetka, zato imajo ravno oni najmanj pravice do kakega zabavljanja v tej zadevi.“ — Socijalni demokratje vedno trdijo po svojem časopisju, da je vera privatna zadeva vsakega. V resnici pa najdejo največje veselje v zabavljanju proti veri. Na Moravskem so rdečkarji pričeli strastno gonjo proti obhajilu otrok. S tem so pokazali prav satansko sovraštvo do Kristusa in do nedolžnih otroških duš, katere bi radi zastrupili. Res, lepa banda so rdečkarji!

DOPISI.

Iz Železnikov. Dan 26. februarja je bil za železniške liberalce res prav žalosten dan. Veliko so se trudili, pa nič naredili! Upali so pa vendarle na gotovo zmago. Podali sta se dve najlepši sokoličici proti Sorici, da bi pripeljali ondotnega učitelja praznovat zmago napredne misli v Železnikih. Gospod Joško se je z velikim veseljem odpravil iz Sorice, ker sta mu povedali, da je zmaga zagotovljena. V šolo torej ni bilo časa iti. Ko pridejo na Zali Log, gredo k Strojvcu, da dobe malo okrepčila. Nato začno pogumno korakati proti Železnikom v dobri nadi, da bodo

menoj, držal se kot nespokorjen grešnik pred strogim izpovednikom. Priznal mi je nazadnje, da ga je nabila žena pijanka.

„Le otrok, moja Anka, ta se mi smili,“ je tarnal.

„Kaj pa je z Anko?“ sem ga vprašal.

„Bolna je, jetična. Na postelji sedi ter naju gleda očeta-grešnika ter mater-grešnico. Velike oči ima vse solzne. Počasi premika usta, da bi govorila, pa ne more. Nema je in bedasta.“

„Zakaj ste pa vzeli pijanko?“

Videl sem v duhu pred seboj nesnažno sobo, umazano postelj, na njej v smrdljive rjuhe povito dete, plašno gledajoče, lačno in žejno, zato sem ga vprašal precej strogo.

„Sam ne vem,“ je odgovoril. „Seznani sem se z njo v gostilni. Pijana sva bila pri vsakem sestanku. Pijana sva se poročila. In, moj Bog, v pijanosti se je rodilo najino dete.“

Zastudil se mi je, ko je stal pred menoj ves jokav, pa tudi zasmilil se mi je.

Opotekel se je, ko je odhajal.

*

Čez nekaj dni zopet sedim v pisarni. Mrliču zvoni. „Kmet Klepač se je vračal pijan domov, padel je v potok in vtonil,“ pravi sluga.

Njemu tedaj pojo zvonovi tako otožno! Pred mojo dušo pa se vrste podobe mojih obiskovavcev. Drug za drugim prihajajo. Tudi on gre mimo. Ves pobit in resno gleda vame s solznimi očmi...

Mrzenje do zavživanja hrane, kolcanje in klejast okus kažejo na preobložen želodec. Zdravniške preizkušnje v cesarsko kralj. dunajski splošni bolnici so pokazale, da $\frac{1}{2}$ kozarca na ravne Franc Jožef ove grenčice že čez nekaj ur izprazni vsebino želodca brez bolečin in isto časno tudi zboljša tek.

DRUŠTVA.

«Naša kri». To slavno Finžgarjevo igro, katero so v Ljubljani, v Št. Vidu in na Jesenicah igrali z lepim uspehom, bodo uprizorilo društvo „Kranj“ jutri zvečer ob $\frac{1}{2}$ 8. uri v Kranju in ponovilo v ponedeljek popoldne ob $\frac{1}{2}$ 4. uri. Pri izvrstnem predavanju g. prof. Komatarja zadnje nedelje so bili poslušavci že uvedeni v ono znamenito dobo naše zgodovine, ko je Napoleon vladal slovenske dežele in v kateri čas spada tudi igra „Naša kri“. Pričakuje se tedaj prav obilna udeležba. Cene so zmerne.

Kmečka zveza za Kranj in okolico nanašnja naročnikom ajde, da je ista prišla in se dobiva pri P. Majdiču „Merkurju“ v Kranju.

Z Rupe. „Ljudska knjižnica na Rupi“ priredi v nedeljo, dne 24. marca, v prostorih g. Ivana Strupija na Rupi, ob polštirih popoldne zgodovinsko igro: „Fabiola in Neža“ s petjem v štirih dejanjih. Vstopnina: Sedeži I. vrste 1 K, sedeži II. vrste 60 vinarjev, stojišča 30 vinarjev. Člani plačajo pri sedežih polovico. Predstava se bo vršila ob vsakem vremenu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Novije vesti.

Uspeh govora. Ljubljanski državni poslanec dr. Ravnhar je na Dunaju v izbornem govoru slikal nezasišane razmere pri ljubljanskem deželnem sodišču. Zato se je pa trudu predsednika Elsnerja posrečilo, enega najodličnejših slovenskih uradnikov, deželnosodnega svetnika Koblerja, pahniti čez prag. A to mu ne bo škodovalo, ker bo v najboljši moški dobi dobil pokojnino in advokaturu, četudi je „Narod“, ki to poroča, enkrat obljaval nekega svetnika advokata.

Čujte, narodnjaki! „Zarja“ pravi, da so italijanski socialni demokratje naredili za slovenske šole več, kot slovenski narodnjaki. — Bo Kristan postal še urednik „Branika“!

Nezgoda. Janez Fajfar in Čirčič je pri Futosu v Kranju dne 21. t. m. gasil apno. Spodrsnilo se mu je in je padel v veliko apneno jamo. Hudo se je ožgal po rokah in nogah in tudi po ustih, ker je nekoliko pil vrelo apneno vodo.

Župnija Tunice je izpraznjena in razpisana do 15. aprila.

Za tamburaške zборе bo izdajal g. Marko Bajuk nove skladbe, ki bodo izhajale v zvezkih. Zvezek bo stal 1 K 20 v. in posamezni glasovi 20 vin. Naročila sprejema Ivan Vrečko v Katol. tiskarni v Ljubljani.

Avstrija in Bolgarija sta potrdili trgovsko pogodbo.

Maloruski dijaki, katerih je bilo okrog 100 obsojenih zaradi izgrediv na lvovskem vseučilišču, so bili pomiloščeni.

Proti Sokolstvu se je začelo gibanje na Ruskem. „Dan“ že piše o pasjem narodu.

Vojnega ministra Auffenberga naslednik bo postal bosenski deželni šef general Potiorek.

Rudarska stavka je ustavljena na Nemškem in bo ponehala prihodnji teden tudi na Angleškem, ker bo sprejeta v zbornici zakonska predloga glede minimalne mezde.

Nemški cesar Viljem je prišel danes na Dunaj.

V Dardanelah so položene mine.

Perzija se je udala ruskim in angleškim zahtevam in bo vsled tega spor končan.

Za smeh in kratek čas.

V priliki rečeno. Čevljar učencu: „Ti nočeš piti mleka zato, ker je muha noter padla! Vidiš, ko sem se jaz učil šivati, bi bil pa moral izpiti mleko, če bi bil — magari volk noter padel!“

Pri vojakih. Korporal vojaku: „Robavs, kdor Vas pogleda, se mu zdi, da ste tak, kakor bi bili neumnost cele kompanije vzeli v štant!“

Pobotanje zlepa. Potepuh: „Koliko bi Vi dali, če bi Vam kdo ukradel uro, pa bi jo zopet nazaj dobili?“ — Gospod: „Dvajset kron!“ — Potepuh: „Dajte jih meni, pa nimate nobenih sitnosti!“

Prvi bolnik.

Po veliki, vsestranski požrtvovavnosti župnika N. so sezidali v bližini velikega mesta nekje na Bavarskem prijazno zdravilišče. Namenjeno je bilo za take bolnike, ki bi radi uživali razne ugodnosti velikega mesta, a ne bi bili navezani na dostikrat škodljivi mestni zrak. Usmiljene sestre so prevzele hišo v skrb in vodstvo. — Vse je bilo lepo, vse pripravljeno — le noben bolnik se še ni oglasil. Vedno bolj je sestre skrbelo; zakaj pomanjkanje se je začelo oglašati. Tedaj se obrne prednica do onega župnika N. ter ga lepo prosi, naj jim on še kakega bolnika preškrbi, zelo hvaležne mu bodo tudi za ta trud.

Dobro srce je imel ta župnik. Ne preiščuje dolgo! Kmalu dobi bolnika; vsede se in piše prednici nekako takole:

„Vaši nujni prošnji hočem odpomoči, posrečilo se mi je, najti bolnika za Vašo hišo. Hočem ga Vam nekoliko opisati, da bode te na njegov prihod že malo pripravljene. Mlad je še ta bolnik. Vsled dobrega apetita se je zelo zredil in bati se je, da mu debelost srce zalije. Tu bo treba zdravnikovega posredovanja. Glede hrane ni izbirljen, vsaka jed mu tekne; gleda le bolj na to, da ni mera prepričla, pa je zadovoljen. Debelost ga seveda precej ovira pri hoji, zato se najraje drži doma. Rad ima zračno, solčno bivališče. — V gledališča v mesto menda ne bo rad šel, koncertov tudi ne bo hodil poslušat. — Poznam ga pa, da rad včasih malo pogodrnja; a tega si nikar preveč k srcu ne jemljite! — Upam, da ga bode dobro sprejeli in da bode obojestransko zadovoljni. Natančno Vam sporočim še to, da pride ta bolnik dne 29. februarja dopoldan okrog enajst ure k Vam, in sicer se pripelje s svojim vozom. — Želim, da bi bil prvi bolnik dober začetek za prihodnost za Vaš zavod.“

Kdo je bil te novice bolj vesel, kot dobre sestre! Od ust do ust je šel le en glas: bolnik pride, bolnik pride! Hitro teče ena sestra sporočiti to vest duhovniku, ki je bil vodja zdravilišča. Sestre pa stopijo skup v posvetovanje, kje in katero sobo hočejo pripraviti — „Soba naj bo v pritličju,“ reče ena, „ker bolnik težko hodi po stopnicah.“ „In pa na solčni strani naj bo,“ pristavi druga, „ker ljubi svetlobo in se le bolj doma drži.“ — Sprejeto. Gredo tedaj v določeno sobo, da tam na drobno vse vredijo, mizo, stole, posteljo; pripraven naslonjač tudi ne sme manjkati.

Tudi za kuhinjo naroči prednica več stvari, nekaj kuretine, sladkarije, južnega sadja, zelenjave itd. Za prvi sprejem naj naredi kuharica tudi dobro torto — in ne premajhno. — Z eno besedo: vest o novem bolniku je prinesla novo, živahno gibanje v celo hišo. Vsakdo je hotel z vsemi svojimi močmi sodelovati za vreden sprejem, saj je na dobrem začetku vse ležeče.

O, da bi le že kmalu prišel 29. februar! Kako dolge so ure! Dan tako počasi mineva. No, pričakale so ga vendar! Pride določeni dan. Sestre so postajale vedno bolj nervozne, kolikor bolj se je solnce kvišku pomikalo. Letale so k oknu zdaj tu, zdaj tam; vsaka bi rada prva videla došlega bolnika. Iz kuhinje so prihajali to dopoldne kaj mamljivi, ščegetajoči, prijetni duhovi...

Kar naenkrat zapoje mogočno zvonec pri hišnih vratih. Kakor strela z jasnega neba izpreleti ta glas celo hišno obojstvo; kakor okamenela obstoji vsaka na svojem mestu. Vrtarica odpre in kaj vidi?

Pred hišo stoji dvovprežen voz; na vozu velika kletka in v njej je zadovoljno ležal debel prešiček... Začudeno gleda sestra ta prizor in misli, da je to pomota. Voznik pa ji odda pismo, naj ga nese prednici. Ta ga odpre, sestre pri-skočijo in poslušajo: „Tu Vam pošiljam obljubljenega prvega bolnika... pokličite zanj zdravnik-špecialista, t. j. mesarja, ki naj reši debeluharja vseh nadlog! Dober tek želi Vam pri klobasah Vaš udani N. župnik.“

**Pri nakupu
Kathreinerjeve**

*je paziti na to, da se dobi
tudi pravi izvorni zavoj
s sliko župnika Kreipha
kot varovalno znamko
in v imenoma Kathreiner.*
**Veliko je malovrednih
posnemkov.**

*Kathreinerjeva
pivneca oneča v hišo.*

Stavbeni prostor

se pod zelo ugodnimi pogoji iz proste roke
proda. 138

Leži med novo zidanimi hišami v bližini hiše g. V. Skrema. Na parceli je že napeljan vodovod, dovožen material, apno, kamenje in pesek. **Proda se po nizki ceni.** Naslov pove upravništvo „Gorenjca“ v Kranju.

Križev pol za Marijine družbe

se dobi v

v knjigarni „Ilirija“ v Kranju
po 20 vinarjev izvod.

Tu so na izbiro tudi vsi drugi Bleiweisovi mo-litveniki. 141 3-1

Zastopnike išče tovarna za blagajne, vartne zoper ogenj ali zoper vlom. Svetovnoznana marka. C. kr. dobavitelji. Ker vsak trgovec, obrtnik, odvetnik, zdravnik, kakor tudi vsaka družina rabi blagajno za ohranitev dragocenosti, tedaj se taka blagajna lahko povsod proda. 142.

Le resni in zmožni zastopniki naj se oglašijo pod: „Dober zaslužek 1966“ na anončni biro M. Dukes nast., Dunaj 1., Wollzeile 9.

Išče se
zanesljiv, pošten

za dobro vpeljano staro gostilno v večjem
prometnem kraju na Gorenjskem :: :: :: :: ::

gostilničar ali gostilničarka

na račun. Pogoji zelo ugodni.

Kje? pove upravništvo „Gorenjca“.

Dimnikarskega vajenca sprejme
tako Franc Verderber, dimnikarski moj-
ster, Št. Vid ob Glini na Koroškem. 140

Soba

elegantno opremljena, z raz-
gledom na trg, s posebnim
vhodom, v novi hiši

se takoj odda

Več pove tvrdka J. Kušlan
Kranj, glavni trg 144 2-1

Kofesa

stara in nova, cena starih 20 do 45 gld., novih 65 do 85 gld.
Kinta kofesa zelo hvalijo in so res fina in trpežna, moja pa
so ravno iz tiste tovarne, samo ime imajo drugo. Kdor želi
dobro kolo, naj se obrne name. Na zahtevo pošljem tudi cenik.
136 3-1 **P. Bizjak, Kranj 102**

Travnik

blizu Kranja ob tržiški cesti (pri Péričniku),
obsegajoč okrog treh oralov (johov) se
takoj odda v najem

ali pa tudi

prodaja s pristavo vred.

Več se izve pri lastniku **Konradu Čadežu**
v Kranju št. 185. 139

Priporočila se ::
TRGOVINA
delikates in
specerije ::
ter deželni
pridelkov ::

Kavarna in zajutrkovavnica, kjer se do-
bivajo izven različnih specija-
litet tudi dobra fina vina in izvrstno pivo.

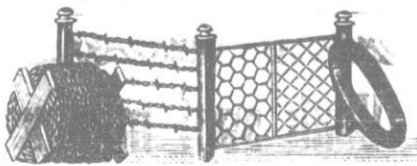
Zdravko Krajnc, Kranj, „Zvezda“.

Trgovina z železnicno

Podružnica Franc Dolenz v Kranju

priporočila svojo veliko zalogo

mnogovrstne železnine, travverz, šin, zelo
zanosljivo dalmatinskega portland-
cementsa, železnih pocinkanih cevi ter vse
potrebščine za stavbe, vodovode l. t. d.
po jako nizkih cenah. 133 2

**Stebre za ograje iz starih ko-
vanih cevi. (Zelo lične in ceneje kot les.)**

Prodaja se dobro ohranjena, pred kratkim pre-
novljena dvovprežna 129

kočija

ki se lahko ogleda pri **Zorou v Kranju.**

Prednaznanilo.

Podpisanec uljudno naznanjam slavnemu ob-
činstvu v mestu in okolici, da pričnem izvrševati

zidarsko obrt.

Ker sem napravil pri c. kr. deželni vladi v
Ljubljani izpit za zidarskega mojstra, se pripo-
ročam za vsa v to stroko spadajoča dela, posebno
za izdelovanje načrtov, proračunov, projektov in
za zgradbo najrazličnejših stavb po zmerni ceni

Za obila naročila se priporočila 130 5-2

obl. izprašani zidarski mojster
Josip Zmet, Kranj 37.

Ravnokaj došla sveža in suha, namočena

polenovka

(stoks)

134 2-2

in k tej pripadajoče olje se dobi vedno in v vsaki
množini pri firmi

J. Kušlan v Kranju.

**Zobozdravniški in zob-
tehniški atelje**

Dr. Edvard Globočnik
okrožni zdravnik in zobozdravnik

in

34 19

Franc Holzhaecker
koncesionirani zobotehnik

V KRANJU

v Hlebševi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu
vsak delavni dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne
in ob nedeljah od pol 8. ure zjutraj do 11. ure dopoldne
izven velikih praznikov na razpolago.

SANG-HO TEE

Izvrsten in cen v uporabi
v zavojih po 500, 250 in 125 gramov.

500g K 5-80

Zd. Krajnc

125g K 1-50

Najcenejša moč.

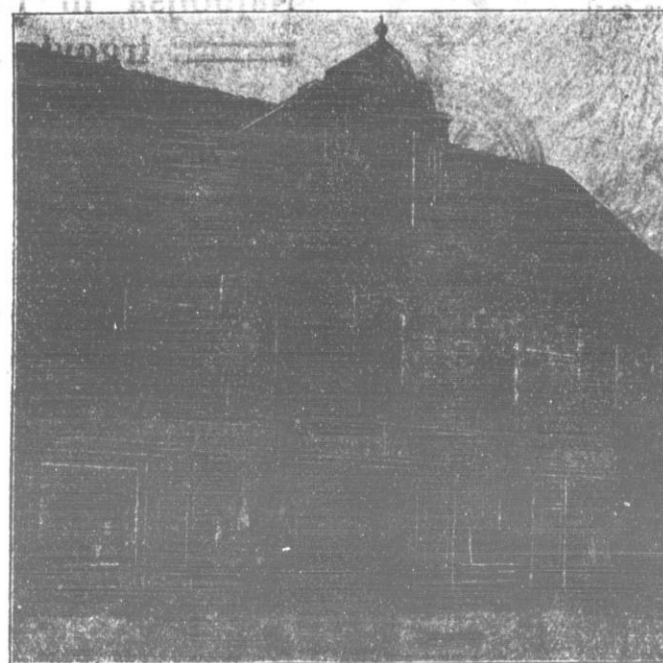
**Kmetje! Mizarji! Kolarji! Mizarji!
Ključničarji!**

Napravite takoj Astro-Boston bencin motor, prihranite si drugih
delavskih moči in veliko jeze! Naprava takega motorja z motažo
vred stane samo K 1000 in so stroški za eno konjsko moč samo
pet do šest vinarjev.

Kmetje! proč z sepeljmi, živina pri njih veliko trpi in so
stroški nasproti z motorjem desetkrat višji, z motorjem vsak lahko sam
slamo reže, mlati, drva žaga in melje.

Ti neprekosljivi motorji se dobivajo edino le pri

FRAN ZEMAN :: LJUBLJANA
Dunajska cesta „pri Figovcu“ 261

Pomladansko in letno blago!

Obleke za moške in ženske, za
odrasle in otroke, poverilke, ha-
veloke, pelerine, ženske jopice,
plašče, razno perilo in spleh
vse v modni in elegantni
konfekcijske stroke spadajoče
prodajete pripravljena po zelo
nizki ceni 123 3

J. Pfeiffer
konfekcijska stroka in
konfekcijska trgovina pri
„FAJFARJU“ v KRANJU.

Kranjska deželna banka v Ljubljani v deželni občini

Obrestaje hrabrilne vloge po
4 1/4 0/0
brez vsakega odbitka. Obresti se
pripisujejo glavnici polletno.
Vloge v tekočem, giro-računu in
na blagajniške liste po najugod-
nejših pogojih.

Daje komunalna posojila
občinam, okrajnim in šolskim od-
borom ter zdravstvenim zastopom v
4 1/2 0/0
komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila
v zastavnih listih po
4 1/2 0/0

Dokompletuje monico denar-
nih zavodov in daje lom-
bardna posojila. Prodaja
lastne pupilarne varne ko-
munalne zadolžnice in za-
stavne liste.

Banka je pupilarno varen zavod
ter jamči zanjo dežela Kranjska.
Uradno ura za stranke vsak
delavnik od pol 9. ure do-
poldne do 1. ure popoldne.

Pšenične pleve izvrstne za pokladanje po 5 vinarjev kilogram se dobijo v Valjičnem mlinu v Kranju.

137

Srečke v korist „Slovenski Straži“

Glavni dobitek turških srečk pri žrebanju dne 1. aprila 1912 bo 400.000 frankov. Vsaka srečka mora biti izžrebana, najmanjši dobitnik znaša 230 kron. Turške srečke na mesečne obroke po 4 K 75 vin., še tri druge dobre srečke zraven z glavnimi dobitki skupaj čez 2 milijona kron vsako leto na mesečne obroke po 6 K 25 vin. Pojasnila daje in naročila sprejema g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg št. 19. 114 3-3

Ako ne morete jesti ali ako se počutite slabo, odpomorejo vam zdravniško preizkušene

21-12-10 Kaiserjeve

Želodčne melisne karamele

kajti po njih boste dobili dober tek, želodec se zopet uravna in okrepi. Radi oživljajočega in osvežujočega učinka so naravnost nepogrešljive pri turah. :: Paket 20 in 40 vinarjev.

Dobi se pri: **K. ŠAVNIK**, lekarna pri sv. Trojici v Kranju.

Pod ceno!

Vsak do, ki se prepriča, da **Z-klaja za prašiče št. I.** pospešuje hitro in izdatno rejo, št. II. izredno hitro debelost in ukusno meso, lahko dobi kot prvo poizkušnjo od 50 do 500 kg za **K 11-30** a **50** ag z vrečo poštnine prosto na vsako železniško postajo. 5 109

Brata Taussky,

generalno zastopstvo združenih tovarn za izdatno klajo, delniška družba

Dunaj II., Praterstrasse 15/70.

Prospekti (zlata jama) zastoj in poštnine prosto.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 48 52-51

Iv. Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priloga svoje najbolj priznane

šiv. stroje in kolesa

sviki na zahtevanje zastoj

Sposobni in solidni agentje

se iščejo za prodajo poljedelskih strojev in orodja, centrifugalk za mleko in motorjev. Ponudbe pod „Maschine 60.899“ za Annoncén Büro Henrik Schalek, Dunaj I., Wollzeile 11. 118 5-5

J. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškova ulica št. 3.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko inženjersko podjetje.

Zično omrežje na stroj, ograje na mirčdvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne krite, stedišnike i. t. d.

Specijaliteti: 61 52-47

valjični zastori Rollbalcken

Pozor, kovači! Izvrstno oglje

81 12-9

se dobi vsaki čas

„pri Jelenu“ v Kranju.

Alfonz Breznik v Ljubljani

Kongresni trg št. 13, nasproti deželnega dvorca c. kr. zapriseženi izvedenec in učitelj „Glasbene Matice“.

Prva, najstarejša, največja in edina domača tvrdka vseh glasbenih instrumentov, strun (tudi specialitet) in muzikalij. Najraznovrstnejša izbira in najcenejša izposojevalnica prvovrstnih klavirjev in harmonijev. — Prodaja na najmanjše obroke. — Ugodna zamena. — 10letno jamstvo. — Popravila in uglaševanja vseh glasil sprejema najceneje. — Vsak instrument mora zalogo je najskrbnejše preizkušeno. 27 44

Bruseli in Buenos Aires 1910: 3 velike nagrade

R. WOLF

Magdeburg-Buckau.
Podružnica na Dunaju
Dunaj, III., Am Heumarkt št. 21.
Patentne 8 26-12

vročeparne lokomobile

z brezventilnim preciznim upravljanjem
Originalno strojedelstvo Wolf 10 — 800 k. s.
Obratni stroji z najvišjo popolnostjo in dobičkom za industrijo in poljedelstvo.

Dosedaj izdelanih nad 800.000 k. s.

FRANC OMERSA naslednik FRANC BERJAK V KRANJU

priloga: Zanesljivo kaljiva semena, peso, pravo „Lucerno“ in domače deteljno seme, vsakovrstne trave. Poljedelsko orodje, pluge, brane i. t. d. Zaloga železnine, kuhinjske posode, porcelana, stekla, šip, stavbenih potrebščin, Portland-cementa, oljate in suhe barve, lakov in firneža. Vedno sveže špecerijsko blago, špirt, raznovrstno žganje in deželni pridelki.

94 26-9

Prodaja na drobno in debelo!

Najboljša in najcenejša prva delavnica ur ter trgovina z zlatnino in srebrnino

Ivan Levičnik

v Kranju, nasproti tvrdeke Peter Majdič, „Merkur“.

Cenejšje kakor po cenikih! Ne kupujem od prekupecev!

Sprejem in izvršim vsa popravila natančno, solidno in po najnižjih cenah. — Istotako sprejem vsakovrstno zlatnino in srebrnino v popravilo. — Posebno se priporočam v nakup ženinom in nevestam. — Železničarjem in znancem dejem tudi na obroke. — Sprejemem optične stvari v popravilo. — Na zahtevanje izvršim tudi vsako popravilo v osmih dneh. — Priložnostni nakup! 74 52-12

Cigaretni papir in
cigaretne stročnice

ABADIE

PARIZ

Dobe se v vseh trafikah

Glinaste peči

stedišnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priloga

71 52 50 **Avgust Dreise**

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov v Ljubljani.

Mlinarji!

proč z nenavadnimi kamni in zastaranimi valcni, kupite mlino „KOMET“, pri katerem se kamni nikdar ne brusijo in se petkrat z veliko manjšo močjo žita zmelje.

Pozor! Vsak svoj mlinar!

Veliki zaslužek!

Kakšno težavo in sitnosti provzročata mletje žita kmetom posebno letos, ko povsod vode manjka, je splošno znano. Vsega tega si pripravite, ako si takoj posamezno, ali cela zadruga ali vas naročite moj zajam: čeno neprekosljivi mlin na smirkovi kamni ::

„KOMET“

katere se lahko gonijo z roko, gepeljui, motorji ali z vodo. Delajo čudovito fino in hitro! Cena takega mlina je od K 600— do K 2.200 in melje na uro od 200 do 500 kg žita.

Fran Zeman, Ljubljana

Dunajska cesta „pri Figovcu“.